

خبر

آغاز پرداخت تسهیلات بنگاه‌های آسیب‌دیده از جنگ اقتصادی

معاون وزیر امور اقتصادی و دارایی از آغاز مرحله اول پرداخت تسهیلات حمایتی به بنگاه‌هایی خبر داد که در اثر جنگ اقتصادی دچار افت معنادر درآمد شده‌اند. مرتضی زمانیان، معاون وزیر امور اقتصادی و دارایی در گفت‌وگو با سیما از آغاز مرحله اول پرداخت تسهیلات حمایتی به بنگاه‌هایی خبر داد که در اثر جنگ اقتصادی دچار افت معنادر درآمد شده‌اند. زمانیان با بیان اینکه بنگاه‌های مختلفی تحت‌تأثیر قرار گرفته‌اند، اظهار کرد: «این بنگاه‌ها به ترتیب و در فرآیندهای مختلفی فراخوان خواهند شد تا جبران خسارت شوند یا از تسهیلات حمایتی استفاده کنند.»

وی افزود: «مرحله اول ارائه این تسهیلات شامل بنگاه‌هایی در رسته‌ها و استان‌هایی است که متأثر از جنگ دچار افت معنادر درآمد شده‌اند. این طرح همه استان‌های کشور را پوشش می‌دهد، البته در هر استان، رسته‌های مورد حمایت متفاوت است.»

معاون وزیر امور اقتصادی و دارایی با اشاره به اینکه جزئیات حمایت در فرآیند ثبت‌نام در سامانه «کات» بررسی می‌شود، تصریح کرد: «این سامانه مربوط به تسهیلات اشتغال در وزارت امور اقتصادی و دارایی است و متقاضیان می‌توانند درخواست خود را در آن ثبت کنند.»

زمانیان در تشریح شرایط بنگاه‌های متقاضی گفت: «در این مرحله، بنگاه‌هایی که بین ۲ تا ۵۰ نفر پرسنل داشته باشند (بر اساس آخرین لیست بیمه ارسالی به تأمین اجتماعی) می‌توانند به ازای هر نفر، معادل دو ماهه کف حقوق (۴۴ میلیون تومان) تسهیلات دریافت کنند. به‌عنوان مثال، یک بنگاه ۱۰ نفره می‌تواند تا سقف ۴۴۰ میلیون تومان درخواست تسهیلات داشته باشد.»

خودکارسازی اطلاعات و فرآیند دو مرحله‌ای ثبت‌نام زمانیان با اشاره به قابلیت‌های سامانه «کات» خاطرنشان کرد: «در این سامانه تلاش شده حدود ۱۸۵ میلیارد ۱۷۲ میلیارد استاندارد بانکی به‌صورت خودکار انجام شود تا مراجعه حضوری متقاضیان به بانک‌ها کاهش یابد.»

وی ادامه داد: «اگرچه در وهله اول سامانه کاملاً برخط طراحی شده بود، اما به دلیل ملاحظات امنیتی، فرآیند ثبت‌نام در دو مرحله انجام می‌شود؛ بدین صورت که پس از ثبت‌نام اولیه، یک توقف کمتر از یک روز نتایج می‌افتد و پس از ارسال پیامک تأیید اولیه، مرحله دوم ثبت‌نام انجام می‌شود.»

شرط بیمه و مجوز فعالیت بنگاه‌ها

معاون وزیر امور اقتصادی و دارایی در پاسخ به سوألی درباره کارگزاران روزمره فاقد بیمه تأکید کرد: «بنگاه‌های متقاضی حتماً باید بیمه شده و مجوز فعالیت داشته باشند.»

طرح اعتبار فراگیر ایرانیان برای مشاغل بدون پوشش بیمه

زمانیان درباره حمایت از کارگران روزمزی که بیمه نیستند، گفت: «این موضوع مربوط به «طرح اعتبار فراگیر ایرانیان» است که مصوبات آن در دولت تقریباً نهایی شده است. در این طرح، به‌طور متوسط به هر خانواده چهار نفره حدود ۲۰ میلیون تومان تسهیلات برای خرید کالاها و خدمات مصرفی و بعضاً کالاهای سرمایه‌ای تعلق می‌گیرد.»

وی افزود: «این تسهیلات با بازپرداخت حدود شش ماهه و سود میانگین ۵ تا ۶ درصد ارائه خواهد شد و فراخوان آن پس از اتمام فراخوان فعلی کسب‌وکارها (که امروز آغاز شد) اعلام می‌شود.»

انرژی

جنگ معمولاً نخستین ضربه را به زیرساخت‌ها می‌زند؛ به حمل‌ونقل، انرژی، ارتباطات و زنجیره‌های تأمین. با این حال، تجربه ماه‌های اخیر در بخش انرژی‌های تجدیدپذیر ایران نشان می‌دهد که حتی در شرایط حملات نظامی نیز توسعه برق پاک به‌طور کامل متوقف نشده است. این بخش در دوره جنگ، هم‌زمان دو واقعیت متفاوت را تجربه کرده است: از یک سو، پیشروی پروژه‌ها، افتتاح نیروگاه‌های جدید، اتصال واحدها به شبکه و ادامه کار در صدها ساختگاه؛ و از سوی دیگر، آسیب‌پذیری مستقیم تجهیزات و زیرساخت‌های خورشیدی در برابر حملات. بر اساس اطلاعاتی که سازمان انرژی‌های تجدیدپذیر و بهره‌وری انرژی برق (ساتبا) در اختیار روزنامه ایران قرار داده، روند توسعه تجدیدپذیرها در کشور در سال‌های اخیر شتاب گرفته و در حال حاضر احداث نیروگاه‌ها در ۲۸۵ ساختگاه در سراسر کشور دنبال می‌شود. بخشی از این ساختگاه‌ها به نیروگاه‌های بادی اختصاص دارد، اما سهم عمده پروژه‌ها مربوط به نیروگاه‌های خورشیدی است؛ بخشی هم به دلیل سرعت بالاتر اجرا و به دلیل پراکندگی جغرافیایی، به یکی از ارکان اصلی برنامه توسعه برق پاک تبدیل شده است.

عبور از ۴۵۰۰ مگاوات

آخرین آمارهای ساتبا نشان می‌دهد ظرفیت نیروگاه‌های تجدیدپذیر ایران اکنون از ۴۵۰۰ مگاوات عبور کرده است. این عدد اگرچه نشان‌دهنده حرکت است، اما در عین حال فاصله با برنامه اولیه را هم نشان می‌دهد. قرار بود در صورت نبود شرایط جنگی، ظرفیت تجدیدپذیرها تا این مقطع به ۵ هزار مگاوات برسد. به بیان دیگر، جنگ این بخش را متوقف نکرده، اما سرعت آن را کاهش داده است. در عین حال، برنامه‌ریزی‌ها به گونه‌ای تنظیم شده که این فاصله تا پایان فروردین جبران شود و ظرفیت کشور به ۵ هزار مگاوات برسد. هدف بزرگ‌تر نیز برای پایان تابستان تعریف شده است؛ رسیدن به حدود ۱۱ هزار مگاوات ظرفیت تجدیدپذیر، که از این میزان حدود هزار مگاوات سهم

پس از شناسایی هزاران واحد آسیب‌دیده روند پرداخت و تعمیر شتاب گرفته است

مسیر جبران خسارت مسکن از بانک تا بنیاد

مسکن

دولت در ادامه برنامه‌های حمایتی برای جبران خسارات جنگ، بسته‌ای را برای اسکان موقت، پرداخت ودیعه مسکن و بازسازی واحدهای آسیب‌دیده به جریان انداخته که هم از نظر حجم منابع و هم از نظر گستره مشمولان، یکی از مهم‌ترین مداخلات حمایتی پس از جنگ که شمار می‌آید. در این چهارچوب، ۲ هزار میلیارد تومان برای پرداخت وام قرض‌الحسنه ودیعه مسکن به خانوارهایی در نظر گرفته شده که واحدهای مسکونی‌شان در جریان جنگ خسارت دیده و غیرقابل سکونت شده است؛ تسهیلاتی که به گفته مسئولان، قرار است با حذف موانع اداری و تسهیل شرایط ضمانت، با سرعت بیشتری به دست متقاضیان برسد.

ابعاد خسارت

این بسته حمایتی در شرایطی وارد فاز اجرایی شده که ارزیابی‌های رسمی از حجم خسارت‌های وارد شده به بخش مسکن، تصویری گسترده از آسیب‌ها ارائه می‌دهد. بر اساس گزارش بنیاد مسکن، تا ۱۵ فروردین ۱۴۰۵ بیش از ۹۱ هزار واحد شهری و روستایی در اثر جنگ آسیب دیده‌اند. از این میان، ۱۷۳ واحد به‌طور کامل تخریب شده و نیازمند احداث مجدد هستند. با کسر واحدهای احداثی واقع در کلانشهرها که مسئولیت بازسازی آنها به شهرداری‌ها واگذار شده، ۹۸۰ واحد در مناطق شهری غیرکلانشهری و روستاهای کشور قرار دارند که مدیریت فرآیند بازسازی و اجرای عملیات مربوط به آنها بر عهده وزارت راه و شهرسازی و بنیاد مسکن با همکاری سایر دستگاه‌هاست. در کنار واحدهای تخریب‌شده، بخش بزرگی از خسارات به واحدهایی مربوط می‌شود که نیازمند تعمیرات اساسی هستند. طبق همین گزارش، تا تاریخ یادشده ۴۹ هزار و ۳۳۷ واحد تعمیری شناسایی و احداث شده‌اند که عملیات تعمیر بیش از ۱۷ هزار واحد

از آنها تاکنون به پایان رسیده است. همین نسبت، از یک‌سوی بزرگی دامنه خسارت را نشان می‌دهد و از سوی دیگر، بیانگر آن است که روند احیای سکونت در مناطق آسیب‌دیده آغاز شده و بخشی از خانه‌ها به‌تدریج در حال بازگشت به خانه‌های خود هستند. در تهران و کلانشهرها نیز با توجه به واگذاری مسئولیت ارزیابی و حمایت از واحدهای آسیب‌دیده به شهرداری‌ها، این نهادها با هماهنگی استانداری‌ها، مصوباتی را برای احیای واحدهای خسارت‌دیده در دستور کار قرار داده‌اند.

۲ هزار میلیارد تومان برای اسکان موقت

در چنین شرایطی، وام ودیعه مسکن به عنوان ابزار اصلی اسکان موقت خانوارهایی که خانه‌شان فعلاً قابل سکونت نیست، در کانون سیاست حمایتی دولت قرار گرفته است. سعیدرضا کوهی، معاون مدیرعامل بانک مسکن در امور اعتباری، در گفت‌وگو با «ایران» با تشریح آخرین وضعیت این تسهیلات گفت: «مجموع این قرض‌الحسنه ودیعه مسکن برای اسکان موقت ساکنین واحدهای آسیب‌دیده در نظر گرفته شده است. با مصوبه دولت، وزارت راه و شهرسازی و سازمان برنامه و بودجه، مجموع این اعتبارات ۲ هزار میلیارد تومان است که نیمی از منابع آن توسط بانک مسکن و نیم دیگر از محل صندوق ملی مسکن تأمین خواهد شد.» او با اشاره به آغاز فرآیند پرداخت این تسهیلات افزود: «تا ۱۸ فروردین ۱۴۰۵، ۵۵۵ نفر از مسکن معرفی شده‌اند که

این تعداد، ۲۵۰ نفر مورد پذیرش قرار گرفته‌اند و فرآیند تشکیل پرونده ۱۵۰ متقاضی نیز نهایی شده و این افراد تسهیلات خود را دریافت کرده‌اند. به گفته او، این وام تنها به واحدهای تعلق می‌گیرد که در اثر خسارت جنگ غیرقابل سکونت شده‌اند و به تعمیرات اساسی، بازسازی یا احداث نیاز دارند.»

تقسیم کار میان شهرداری‌ها، بنیاد مسکن و بانک مسکن

بر اساس سازوکار تعریف شده، تمام شیب بانک مسکن موظف به پرداخت تسهیلات هستند، اما مسئولیت شناسایی و معرفی متقاضیان، برای محل سکونت آنها، میان چند نهاد تقسیم شده است. کوهی توضیح می‌دهد در شهرهای با جمعیت کمتر از یک میلیون نفر و در روستاها، ارزیابی خسارت و معرفی متقاضیان بر عهده بنیاد مسکن است و پس از معرفی، پرونده در بانک مسکن تشکیل و وام پرداخت می‌شود. در مقابل، در شهرهای با جمعیت بیش از یک میلیون نفر، از جمله تهران و کلانشهرها، مسئولیت اسکان و حمایت از خانوارهای آسیب‌دیده با شهرداری‌هاست. به این ترتیب، شبکه پرداخت و جبران خسارت در بخش مسکن بر مبنای تقسیم کار میان شهرداری‌ها، وزارت راه و شهرسازی، بنیاد مسکن، بانک مسکن و صندوق ملی مسکن سامان یافته است.

سقف وام‌ها

بر اساس محل سکونت مبنای پرداخت تسهیلات نیز زیر

ارزیابی خسارت

- تا ۱۵ فروردین ۱۴۰۵، بیش از ۹۱ هزار واحد شهری و روستایی از جنگ آسیب دیده‌اند
- هزار و ۱۷۳ واحد به‌طور کامل تخریب شده و نیازمند احداث مجدد هستند
- با کسر واحدهای کلانشهری، ۹۸۰ واحد احداثی در شهرهای غیرکلانشهری و روستاها بر عهده وزارت راه و بنیاد مسکن است
- ۴۹ هزار و ۳۳۷ واحد تعمیری شناسایی شده‌اند
- عملیات تعمیر بیش از ۱۷ هزار واحد تاکنون به پایان رسیده است

●●

شهرهای مسکن برای روستاییان تا ۳۰۰ میلیون تومان، برای ساکنان

شهرهای کوچک تا ۲۵ هزار نفر جمعیت تا ۴۰۰ میلیون تومان، برای ساکنان

شهرهای بالای ۲۵ هزار نفر جمعیت تا ۶۰۰ میلیون تومان و برای ساکنان مراکز

استان‌ها - به استثنای تهران و کلانشهرها - تا ۷۰۰ میلیون تومان در نظر گرفته شده است

اساس جمعیت محل سکونت و نوع منطقه تعیین شده است. به گفته معاون امور اعتباری بانک مسکن، سقف این وام برای روستاییان تا ۳۰۰ میلیون تومان، برای ساکنان شهرهای کوچک تا ۲۵ هزار نفر جمعیت تا ۴۰۰ میلیون تومان، برای ساکنان شهرهای بالای ۲۵ هزار نفر جمعیت تا ۶۰۰ میلیون تومان و برای ساکنان مراکز استان‌ها - به استثنای تهران و کلانشهرها - تا ۷۰۰ میلیون تومان در نظر گرفته شده است. این تسهیلات برای مدت یک تا دو سال پرداخت می‌شود؛ به این معنا که برای واحدهایی که نیازمند تعمیر هستند، مهلت بازپرداخت حداکثر یک سال و برای واحدهایی که نیازمند احداث و مقاوم‌سازی هستند، مهلت بازپرداخت حداکثر دو سال تعیین شده است.

یکی از تفاوت‌های مهم این بسته با وام‌های مرسوم بانکی، در نحوه بازپرداخت آن است. کوهی می‌گوید این تسهیلات اقساطی نیست و پس از پایان مدت قرارداد، به صورت یکجا بازپرداخت می‌شود؛ ویژگی که از یک‌سوی می‌تواند فشار ماهانه بر خانوارهای جنگ‌زده را کاهش دهد، اما از سوی دیگر، ضرورت برنامه‌ریزی دقیق برای تأمین منابع بازپرداخت در انتهای دوره را نیز برجسته می‌کند. با این حال، دولت و بانک مسکن برای آنکه در مرحله اول، مانع ورود خانوارها به این چرخه حمایتی به حداقل برسد، شرایط دریافت را تسهیل کرده‌اند. به گفته معاون مدیرعامل بانک مسکن، سطح ضمانت‌ها کاهش یافته و حتی ارزیابی اعتباری متقاضیان که درگذرده هرچه سریع‌تر به همه خانوارهایی که واحدهای مسکونی آنها تخریب

مسکن این است که اگر میانگین پرداخت به هر متقاضی حدود ۵۰۰ میلیون تومان باشد، منابع پیش‌بینی شده می‌تواند به حدود ۴ هزار واحد اختصاص یابد. این برآورد در حالی مطرح می‌شود که دامنه واحدهای آسیب‌دیده بسیار گسترده‌تر از این عدد است و به همین دلیل، سرعت در ارزیابی خسارت، معرفی متقاضیان و تعیین اولویت‌ها، در کنار اسکان و افزایش منابع در صورت تداوم نیاز، اهمیت تعیین‌کننده دارد.

تأکید وزیر بر حذف بوروکراسی و شتاب در پرداخت

در سطح سیاست‌گذاری نیز تأکید دولت بر این است که پرداخت وام ودیعه مسکن باید در اولویت شبکه بانکی قرار گیرد. فرزانه صادق، وزیر راه و شهرسازی، در جلسه «پایش فرآیند اسکان و بازسازی مسکن» با اشاره به اقدامات انجام‌شده از سوی مسئولان بازسازی و شبکه بانکی، اعلام کرد که اگرچه تلاش‌های قابل‌توجهی برای تسریع در بازسازی و پرداخت تسهیلات انجام شده و بانک مسکن نیز خدمات مناسبی ارائه کرده است، اما پرداخت تسهیلات ودیعه مسکن به خسارت‌دیدگان همچنان در اولویت همه کارها قرار دارد و منابع آن نیز تا حد زیادی تأمین شده است. او تصریح کرد این روند باید با سرعت بالاتری دنبال شود.

وزیر راه و شهرسازی با تأکید بر اینکه همه موانع موجود در مسیر تأمین مسکن برای خانوارهایی که واحدهایشان در اثر جنگ غیرقابل سکونت شده، باید برداشته شود، گفت: «تسهیلات ودیعه مسکن باید هرچه سریع‌تر به همه خانوارهایی که واحدهای مسکونی آنها تخریب شده و تمام فرآیندهای دست‌وپاگیر موانع اداری در این زمینه باید از میان برداشته شود.» این تأکید، این داده‌ها برمی‌آید، این است که دولت در حوزه مسکن جنگ‌زگان، دو مسیر موازی را دنبال می‌کند: از یک‌سوی بازسازی و تعمیر واحدهای خسارت‌دیده از طریق بنیاد مسکن، وزارت راه و شهرسازی و در کلانشهرها از طریق شهرداری‌ها، و از سوی دیگر اسکان موقت خانوارهای بی‌سرنها شده از طریق پرداخت وام قرض‌الحسنه ودیعه مسکن. اگرچه آمارها نشان می‌دهد این فرآیند آغاز شده و بخشی از متقاضیان بالفعل به سیستم بانکی معرفی و حتی موفق به دریافت تسهیلات شده‌اند، اما فاصله میان حجم خسارت‌ها و تعداد پرونده‌های نهایی شده هنوز قابل توجه است؛ فاصله‌ای که باید برسد تا نیازمند همان چیزی است که وزیر راه و شهرسازی بر آن تأکید کرده: حذف موانع اداری، اولویت دادن واقعی در شبکه بانکی و پیگیری شتابان‌روزی تا رساندن حمایت به همه واجدان شرایط.

شده و قابل سکونت نیست، پرداخت شود و تمام فرآیندهای دست‌وپاگیر موانع اداری در این زمینه باید از میان برداشته شود.» این تأکید، عملاً به معنای آن است که دولت قصد دارد هم در مرحله شناسایی و معرفی و هم در مرحله پرداخت، چرخه بوروکراسی را کوتاه‌تر کند تا فاصله میان ثبت تقاضا و دریافت وام کاهش یابد. صادق همچنین از مدیران و مسئولان حوزه بازسازی و حمایت تا زمان پرداخت تسهیلات به همه خانوارهای واجد شرایط، به‌صورت شبانه‌روزی و بی‌وقفه، حتی در ایام تعطیل، در میدان بمانند و فرآیند تأمین مسکن این خانوارها را با سرعت بیشتری دنبال کنند.

در مجموع، آنچه از کنار هم قرار گرفتن این داده‌ها برمی‌آید، این است که دولت در حوزه مسکن جنگ‌زگان، دو مسیر موازی را دنبال می‌کند: از یک‌سوی بازسازی و تعمیر واحدهای خسارت‌دیده از طریق بنیاد مسکن، وزارت راه و شهرسازی و در کلانشهرها از طریق شهرداری‌ها، و از سوی دیگر اسکان موقت خانوارهای بی‌سرنها شده از طریق پرداخت وام قرض‌الحسنه ودیعه مسکن. اگرچه آمارها نشان می‌دهد این فرآیند آغاز شده و بخشی از متقاضیان بالفعل به سیستم بانکی معرفی و حتی موفق به دریافت تسهیلات شده‌اند، اما فاصله میان حجم خسارت‌ها و تعداد پرونده‌های نهایی شده هنوز قابل توجه است؛ فاصله‌ای که باید برسد تا نیازمند همان چیزی است که وزیر راه و شهرسازی بر آن تأکید کرده: حذف موانع اداری، اولویت دادن واقعی در شبکه بانکی و پیگیری شتابان‌روزی تا رساندن حمایت به همه واجدان شرایط.

۹۰۰ مگاوات از توان مصرفی کشور را کاهش داد. تا امروز برای تعویض ۳ میلیون چراغ کم‌مصرف ۳۸۰ هزار چراغ نیز تعویض شده که نتیجه آن کاهش ۴۹ مگاواتی توان مصرفی بوده است.

این اعداد به‌خوبی نشان می‌دهد که بهینه‌سازی مصرف، اگرچه در مقایسه با احداث نیروگاه کمتر به چشم می‌آید، اما می‌تواند به یکی از سریع‌ترین و کم‌هزینه‌ترین ابزارهای تقویت تاب‌آوری برق کشور تبدیل شود.

بخشی که هم رشد کرد، هم آسیب دید

تصویری که از مجموع این داده‌ها به دست می‌آید، تصویری اما روشن است. انرژی‌های تجدیدپذیر در دوره جنگ نه متوقف شدند و نه بدون آسیب ماندند. این بخش از یک سو با ادامه فعالیت در ۲۸۵ ساختگاه، حضور بیش از ۳۵ هزار نیروی انسانی، عبور از ۴۵۰۰ مگاوات ظرفیت و هدف گذاری ۱۱ هزار مگاواتی، نشان داده که می‌تواند بخشی از راهبرد تاب‌آوری انرژی کشور باشد. از سوی دیگر، حمله به تجهیزات خورشیدی، خسارت ۱.۲ میلیون دلاری، در دست رفتن برق قابل‌تأمین برای ۳۵۰ خانوار و نجات زیست‌محیطی تخریب تجهیزات نشان می‌دهد که این بخش نیز از آسیب‌های مستقیم جنگ در امان نیست. نکته مهم اینجاست که در این دوره، سیاست انرژی فقط بر توسعه عرضه متمرکز نبوده است. هم‌زمان با ساخت نیروگاه‌های جدید، برنامه‌های بهینه‌سازی مصرف نیز ادامه یافته تا فشار بر شبکه از هر دو سمت کاهش یابد؛ افزایش تولید برق پاک و کاهش مصرف در سمت تقاضا. اگر قرار باشد از تجربه ماه‌های جنگ یک نتیجه مهم گرفته شود، شاید همین باشد: تجدیدپذیرها در ایران دیگر فقط یک پروژه توسعه‌ای نیستند؛ به‌تدریج به بخشی از منطق اداره بخش برق در شرایط بحران تبدیل می‌شوند.

صرفه‌جویی بزرگ در یک بخش قدیمی

در حوزه روشنایی نیز وضعیت مشابهی وجود دارد. حدود ۷ میلیون چراغ‌گازی بر مصرف در معابر کشور وجود دارد که با جایگزینی آنها با چراغ‌های LED کم‌مصرف می‌توان حدود

●●

آخرین آمارها

نشان می‌دهد ظرفیت نیروگاه‌های تجدیدپذیر ایران اکنون از ۴۵۰۰ مگاوات عبور کرده است. این عدد اگرچه نشان‌دهنده

حرکت است، اما در عین حال فاصله با برنامه اولیه را هم نشان می‌دهد. قرار بود در صورت نبود شرایط جنگی، ظرفیت تجدیدپذیرها تا این مقطع به ۵ هزار مگاوات برسد

تجدیدپذیر با ظرفیت ۱۰۳ مگاوات از طریق پلمب کنتور به شبکه سراسری برق متصل شدند و مقدمات اتصال بیش از ۴۴۶ مگاوات نیروگاه خورشیدی دیگر نیز فراهم شد. این اعداد فقط نشان‌دهنده پیشرفت پروژه نیستند؛ بلکه نشان می‌دهند حتی در شرایط بحران، بخش بزرگ توانسته بخشی از مسیر توسعه خود را با اتکا به ظرفیت کارشناسی، اجرایی و سرمایه‌گذاری داخلی حفظ کند. با وجود این، روایت تجدیدپذیرها در جنگ صرفاً روایت پیشرفت نیست. این بخش به‌طور مستقیم نیز از حملات آسیب‌دیده است. در ۱۸ اسفند ۱۴۰۴، جنگنده‌های آمریکا اسرائیل به یکی از شهرستان‌های محروم ایران حمله کردند که در نتیجه آن، انبار تجهیزات نیروگاه‌های خورشیدی کوچک‌مقیاس تخریب شد و بخش مهمی از تجهیزات از بین رفت.

تجهیزات شامل اینورترهای خورشیدی، کابل‌ها و سایر ملزومات نیروگاهی بود؛ تجهیزاتی که قرار بود برای احداث نیروگاه‌های خورشیدی در مناطق روستایی و محروم به کار گرفته شود. به همین دلیل، خسارت وارده فقط به یک انبار یا یک پروژه محدود نمی‌شود؛ بلکه مستقیماً توسعه برق پاک در مناطقی را هدف قرار داده که معمولاً دسترسی آنها به زیرساخت‌های پایدار انرژی دشوارتر است.

ایجاد این حمله فقط با رقم دلاری آن قابل توضیح نیست. برآورد ساتبا نشان می‌دهد خسارت مالی وارده شده به این انبار حدود ۱.۲ میلیون دلار است؛ اما اهمیت موضوع زمانی روشن‌تر می‌شود که بدانیم این تجهیزات می‌توانستند برق مورد نیاز حدود ۳۵۰۰ خانوار را تأمین کنند.

از زاویه محیط‌زیستی نیز ماجرا مهم است. برآوردها نشان می‌دهد از مدار خارج ماندن این نیروگاه ۲۵ مگاواتی می‌تواند سالانه حدود ۳۷ هزار تن دی‌اکسیدکربن اضافی وارد جو کند. به بیان ساده، حمله به زیرساخت خورشیدی فقط به معنای تخریب یک دارایی نیست؛ بلکه به معنای از دست رفتن بخشی از ظرفیت کاهش انتشار آلاینده‌ها هم هست.

از سوی دیگر، تخریب ناگهانی تجهیزات خورشیدی می‌تواند به راه‌ها شدن حدود ۳ هزار تن زباله صنعتی در منطقه و افزایش خطر ورود فلزات سنگین به خاک و منابع آب منجر شود. این یعنی خسارت جنگ در اینجا دو لایه دارد: یک لایه در بخش انرژی و یک لایه در بخش محیط‌زیست.